

МОИТЪ СПОМЕНИ

ОТЪ

ВЪЗРАЖДАНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ СЪ РЕВОЛЮЦИОННИ ИДЕИ.

Родилъ съмъ се въ г. Лѣсковецъ (Търновско окръжие) на 1837 година. Първоначалнитѣ-основни науки съмъ свършилъ въ родното си мѣсто (Лѣсковецъ), и послѣ въ Елена при Г-нъ Момчилова. Но мене се виждаше това учение недостатъчно. Исахъ да слѣдвамъ по-високи науки като гимназиялни, за каквито, по това врѣме, въ България нѣмаше училища. Отъ друга страна баща ми настояваше много да се отдамъ на търговия, понеже, по това врѣме, търгевеца въ България занимаваше по сигурно положение и единъ видъ по високо съсловие. И тъй баща ми ме даде въ Търново на единъ чуфаджийски дюгенъ (сукнарева дрѣхарница). Тукъ азъ седѣхъ 8—9 мѣсеци. Но моитѣ мисли, моитѣ желанія не намѣрвахъ тукъ и въ това съсловие никакво удоволствие. Азъ се намѣрвахъ прочее нѣкакъ съвсѣмъ страненъ въ това, съ което бѣхъ се нарамилъ.

Въ Лѣсковецъ нѣма ни една турска кѣща, а имаше само двама турци, единъ субашъ катъ турски чиновникъ, и единъ сейменинъ, които можахъ да се задържатъ тукъ само подъ влиянието и направление на тукашното население. Прочее азъ не бѣхъ никакъ свикналъ да глѣдамъ тукъ турци съ тѣхното грубо и сурово обръщение съ българското население.